

TEKST SYNTETYCZNY
KONWENCJI MLI ORAZ KONWENCJI MIĘDZY
RZĄDEM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
A
RZĄDEM REPUBLIKI ARMENII
W SPRAWIE UNIKANIA PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA
I ZAPOBIEGANIA UCHYLANIU SIĘ OD OPODATKOWANIA
W ZAKRESIE PODATKÓW OD DOCHODU I MAJĄTKU

Niniejszy dokument przedstawia tekst syntetyczny w zakresie stosowania Konwencji między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Armenii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, sporządzonej w Warszawie w dniu 14 lipca 1999 r. (dalej: „Konwencja”), modyfikowanej przez Konwencję wielostronną implementującą środki traktatowego prawa podatkowego mające na celu zapobieganie erozji podstawy opodatkowania i przenoszeniu zysku, podpisaną przez Polskę oraz przez Armenię dnia 7 czerwca 2017 r. (dalej: „Konwencja MLI”).

Podstawą przygotowania niniejszego dokumentu były stanowiska w zakresie przyjęcia Konwencji MLI, przekazane Depozytariuszowi przy składaniu do depozytu instrumentu ratyfikacji przez:

- Polskę, dnia 23 stycznia 2018 r.; oraz
- Armenię, dnia 25 września 2023 r.

Skutki stosowania Konwencji MLI w odniesieniu do Konwencji mogą ulec zmianie, gdyż Konwencja MLI stanowi dynamiczny instrument i Strony mogą w przyszłości częściowo modyfikować swoje stanowisko w zakresie jej stosowania.

Celem niniejszego dokumentu jest ułatwienie stosowania Konwencji MLI. Stanowi on wyłącznie materiał informacyjny i pomocniczy, mający na celu udokumentowanie wpływu Konwencji MLI na Konwencję. Niniejszy dokument w żadnym przypadku nie stanowi źródła prawa. Teksty autentyczne Konwencji i Konwencji MLI pozostają jedynymi źródłami prawa.

Dla celów stosowania prawa, postanowienia Konwencji MLI muszą być interpretowane równolegle z Konwencją, z uwzględnieniem stanowisk Umawiających się Państw w zakresie przyjęcia Konwencji MLI.

Postanowienia Konwencji MLI mające zastosowanie do przepisów Konwencji zostały umieszczone w niniejszym dokumencie w polach tekstowych, w odniesieniu do odpowiednich przepisów Konwencji. Pola tekstowe zawierające postanowienia Konwencji MLI zostały umiejscowione co do zasady w porządku odpowiadającym postanowieniom Konwencji Modelowej OECD z 2017 r.

Zmiany w brzmieniu przytaczanych postanowień Konwencji MLI zostały wprowadzone, aby dostosować użytą w niej terminologię do terminologii stosowanej w Konwencji (np. „Umowa podatkowa, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja” i „Konwencja”, „Umawiające się Jurysdykcje” i „Umawiające się Państwa”), a przez

to ułatwić rozumienie postanowień Konwencji MLI. Przedmiotowe zmiany w terminologii mają na celu zwiększenie czytelności tego dokumentu i nie są nakierowane na dokonanie zmian merytorycznych w postanowieniach Konwencji MLI.

Wejście w życie i stosowanie postanowień Konwencji MLI

Data wejścia w życie Konwencji MLI:

- dla Polski: 1 lipca 2018 r.; oraz
- dla Armenii: 1 stycznia 2024 r.

Postanowienia Konwencji MLI będą miały zastosowanie w odniesieniu do Konwencji począwszy od innych dat niż daty stosowania postanowień Konwencji. Poszczególne postanowienia Konwencji MLI mogą być stosowane w różnych datach, zależnie od rodzaju podatków (podatki pobierane u źródła od dochodów nierezydentów lub inne podatki) oraz od wyborów dokonanych przez Umawiające się Państwa w ich stanowiskach w zakresie przyjęcia Konwencji MLI.

W konsekwencji, jeśli w niniejszym dokumencie nie wskazano inaczej, zgodnie z art. 35 ust. 1 Konwencji MLI, postanowienia art. 3 ust. 1, art. 3 ust. 2, art. 4 ust. 1, art. 6 ust. 1, art. 7 ust. 1 i art. 9 ust. 4 Konwencji MLI będą miały zastosowanie w zakresie stosowania Konwencji przez Polskę:

- w odniesieniu do podatków pobieranych u źródła od kwot wypłacanych lub zaliczanych na rzecz osób niemających miejsca zamieszkania lub siedziby w Polsce, gdy zdarzenie dające prawo do pobrania takiego podatku wystąpi w dniu lub po dniu 1 stycznia 2024 r.; oraz
- w odniesieniu do pozostałych podatków nakładanych przez Polskę, w zakresie podatków nakładanych w okresach podatkowych rozpoczynających się w dniu lub po dniu 1 lipca 2024 r.;

oraz

zgodnie z art. 35 ust. 1 Konwencji MLI, postanowienia art. 3 ust. 1, art. 3 ust. 2, art. 4 ust. 1, art. 6 ust. 1, art. 7 ust. 1 i art. 9 ust. 4 Konwencji MLI będą miały zastosowanie w zakresie stosowania Konwencji przez Armenię:

- w odniesieniu do podatków pobieranych u źródła od kwot wypłacanych lub zaliczanych na rzecz osób niemających miejsca zamieszkania lub siedziby w Armenii, gdy zdarzenie dające prawo do pobrania takiego podatku wystąpi w dniu lub po dniu 1 stycznia 2024 r.; oraz
- w odniesieniu do pozostałych podatków nakładanych przez Armenię, w zakresie podatków nakładanych w okresach podatkowych rozpoczynających się w dniu lub po dniu 1 lipca 2024 r.

Źródła:

Tekst autentyczny Konwencji MLI został opublikowany na stronie internetowej Depozytariusza Konwencji MLI (OECD):

- w języku angielskim: <http://www.oecd.org/tax/treaties/multilateral-convention-to-implement-tax-treaty-related-measures-to-prevent-BEPS.pdf>;
- w języku francuskim: <http://www.oecd.org/fr/fiscalite/conventions/convention-multilaterale-pour-la-mise-en-oeuvre-des-mesures-relatives-aux-conventions-fiscales-pour-prevenir-le-BEPS.pdf>.

Tekst Konwencji MLI w języku polskim został opublikowany w Dzienniku Ustaw z 2018 r. poz. 1369 (z późn. zm.).

Oświadczenie rządowe w sprawie mocy obowiązującej Konwencji MLI zostało opublikowane w Dzienniku Ustaw z 2018 r. poz. 1370 (z późn. zm.).

Oświadczenie rządowe w sprawie mocy obowiązującej Konwencji MLI w relacjach między Polską a Armenią zostało opublikowane w Dzienniku Ustaw z 2024 r. poz. 128.

Stanowiska w zakresie przyjęcia Konwencji MLI Umawiających się Państw zostały opublikowane na stronie internetowej OECD: <http://www.oecd.org/tax/treaties/beps-mli-signatories-and-parties.pdf>.

Baza stanowisk w zakresie przyjęcia Konwencji MLI (Matching Database) jest publicznie dostępna na stronie internetowej OECD: <http://www.oecd.org/tax/treaties/mli-matching-database.htm>.

KONWENCJA
MIĘDZY
RZĄDEM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
A
RZĄDEM REPUBLIKI ARMENII
W SPRAWIE UNIKANIA PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA
I ZAPOBIEGANIA UCHYLANIU SIĘ OD OPODATKOWANIA
W ZAKRESIE PODATKÓW OD DOCHODU I MAJĄTKU

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Republiki Armenii,

kierując się wolą popierania i wzmacniania gospodarczych, naukowych, technicznych i kulturalnych stosunków między obu Państwami oraz w celu unikania podwójnego opodatkowania dochodu i majątku i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania,

Następujący tekst preambuły, o którym mowa w art. 6 ust. 1 Konwencji MLI, zostaje włączony do preambuły niniejszej Konwencji:

**ARTYKUŁ 6 KONWENCJI MLI – CEL UMOWY PODATKOWEJ,
DO KTÓREJ MA ZASTOSOWANIE NINIEJSZA KONWENCJA**

Mając na celu eliminowanie podwójnego opodatkowania w odniesieniu do podatków objętych [niniejszą Konwencją], bez stwarzania możliwości nieopodatkowania lub obniżonego opodatkowania poprzez uchylanie się lub unikanie opodatkowania (włączając w to nabywanie korzyści umownych przez osoby nieuprawnione (treaty-shopping), mające na celu uzyskanie ulg przewidzianych w [Konwencji] pośrednio na korzyść osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytoriach trzecich jurysdykcji),

postanowiły zawrzeć niniejszą konwencję, uzgadniając, co następuje:

ROZDZIAŁ I

Zakres konwencji

Artykuł 1

Zakres podmiotowy

Niniejsza konwencja dotyczy osób, które mają miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym lub w obu Umawiających się Państwach.

Następujący art. 3 ust. 1 (zmodyfikowany przez ust. 3) Konwencji MLI ma zastosowanie i zastępuje przepisy niniejszej Konwencji:

ARTYKUŁ 3 KONWENCJI MLI – PODMIOTY TRANSPARENTNE PODATKOWO

Dla celów [Konwencji], dochód uzyskany przez lub za pośrednictwem podmiotu lub struktury, które są uznawane w całości lub w części za transparentne podatkowo zgodnie z prawem podatkowym któregośkolwiek z [Umawiających się Państw], będzie uważany za dochód osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium [Umawiającego się Państwa], ale tylko w zakresie, w jakim ten dochód dla celów opodatkowania przez to [Umawiające się Państwo] jest traktowany jako dochód osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium tego [Umawiającego się Państwa]. W żadnym przypadku postanowienia tego ustępu nie będą interpretowane w taki sposób, że naruszają prawo [Umawiającego się Państwa] do opodatkowania osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium tego [Umawiającego się Państwa].

Artykuł 2

Podatki, których dotyczy konwencja

1. Niniejsza konwencja dotyczy podatków od dochodu i od majątku, bez względu na sposób ich poboru, które pobiera się na rzecz Umawiającego się Państwa, jego jednostek terytorialnych lub władz lokalnych.

2. Za podatki od dochodu i od majątku uważa się wszystkie podatki, które pobiera się od całego dochodu, od całego majątku albo od części dochodu lub majątku, włączając podatki od zysku z przeniesienia tytułu własności majątku ruchomego lub nieruchomego i podatki od ogólnych kwot wynagrodzeń wypłacanych przez przedsiębiorstwa, jak również podatki od przyrostu majątku.

3. Do aktualnie istniejących podatków, których dotyczy konwencja, należą w szczególności:

- a) w Polsce:
 - i) podatek dochodowy od osób prawnych;
 - ii) podatek dochodowy od osób fizycznych (zwane dalej "podatkiem polskim");

- b) w Armenii:
 - i) podatek od zysków;
 - ii) podatek od dochodu (zwane dalej "podatkiem armeńskim").

4. Niniejsza konwencja będzie miała także zastosowanie do wszystkich podatków takiego samego lub podobnego rodzaju wchodzących w zakres definicji zawartej w ustępie 1 tego artykułu, które po podpisaniu niniejszej konwencji będą nałożone obok istniejących podatków lub w ich miejsce. Właściwe organy Umawiających się Państw będą informowały się wzajemnie we właściwym czasie o wszystkich zasadniczych zmianach dokonanych w ich odnośnych ustawodawstwach podatkowych.

ROZDZIAŁ II

Definicje

Artykuł 3

Ogólne definicje

- 1. W rozumieniu niniejszej konwencji, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej:
 - a) określenie "Umawiające się Państwo" oznacza, zależnie od kontekstu, Polskę lub Armenię;
 - b) określenie "Polska" oznacza Rzeczpospolitą Polską, a użyte w sensie geograficznym oznacza terytorium, w tym wyłączną strefę ekonomiczną poza wodami terytorialnymi, nad którymi Rzeczpospolita Polska sprawuje zgodnie z jej ustawodawstwem i prawem międzynarodowym prawo do poszukiwania i eksploatacji dna morskiego, jego podglebia i ich zasobów naturalnych;
 - c) określenie "Armenia" oznacza Republikę Armenii, a użyte w sensie geograficznym oznacza terytorium, nad którym Republika Armenii sprawuje suwerenne prawa i jurysdykcję zgodnie z wewnętrznym ustawodawstwem i prawem międzynarodowym;
 - d) określenia "przedsiębiorstwo jednego Umawiającego się Państwa" i "przedsiębiorstwo drugiego Umawiającego się Państwa" oznaczają odpowiednio przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie i przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie;
 - e) określenie "osoba" obejmuje osobę fizyczną, spółkę oraz każde inne zrzeszenie osób;
 - f) określenie "spółka" oznacza każdą osobę prawną lub każdą jednostkę, którą dla celów podatkowych traktuje się jako osobę prawną;

- g) określenie "transport międzynarodowy" oznacza wszelki przewóz statkiem morskim, barką, statkiem powietrznym lub środkiem transportu samochodowego lub kolejowego, z wyjątkiem przypadku, gdy statek morski, barka, statek powietrzny lub środek transportu samochodowego lub kolejowego jest eksploatowany wyłącznie między miejscami położonymi w drugim Umawiającym się Państwie;
- h) określenie "właściwy organ" oznacza:
 - i) w Polsce - Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela;
 - ii) w Armenii - Ministra Finansów oraz Ministra Dochodów Państwa lub ich upoważnionych przedstawicieli;
- i) określenie "obywatel" oznacza:
 - i) każdą osobę fizyczną posiadającą obywatelstwo Umawiającego się Państwa oraz
 - ii) każdą osobę prawną, utworzoną na podstawie ustawodawstwa obowiązującego w Umawiającym się Państwie.

2. Przy stosowaniu niniejszej konwencji przez Umawiające się Państwo, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej, każde określenie w niej niezdefiniowane będzie miało takie znaczenie, jakie przyjmuje się według prawa tego Państwa w zakresie podatków, do których ma zastosowanie niniejsza konwencja, przy czym znaczenie wynikające ze stosowanego ustawodawstwa podatkowego tego Państwa będzie miało pierwszeństwo przed znaczeniem nadanym określeniu przez inne przepisy prawne tego Państwa.

Artykuł 4

Miejsce zamieszkania lub siedziba

1. W rozumieniu niniejszej konwencji określenie "osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie" oznacza każdą osobę, która zgodnie z prawem tego Państwa podlega tam opodatkowaniu z uwagi na miejsce zarejestrowania, miejsce zamieszkania, miejsce pobytu, siedzibę zarządu albo inne kryterium o podobnym charakterze, i obejmuje również Państwo, jego jednostkę terytorialną lub organ lokalny.

2. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1 tego artykułu osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to jej status określa się w sposób następujący:

- a) osobę uważa się za mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie, w którym ma ona stałe miejsce zamieszkania; jeżeli ma ona miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to uważa się, że ma miejsce zamieszkania w tym Państwie, z którym ma ona silniejsze powiązania osobiste lub gospodarcze (ośrodek interesów życiowych);
- b) jeżeli nie można ustalić, w którym Umawiającym się Państwie osoba ma ośrodek interesów życiowych, albo jeżeli nie posiada ona stałego miejsca zamieszkania w żadnym z Umawiających się Państw, to uważa się, że ma ona

miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, w którym zwykle przebywa;

- c) jeżeli przebywa ona zazwyczaj w obydwu Państwach lub nie przebywa zazwyczaj w żadnym z nich, to uważa się, że ma ona miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, którego jest obywatelem;
- d) jeżeli osoba jest obywatelem obu Państw lub nie jest obywatelem żadnego z nich, to właściwe organy Umawiających się Państw rozstrzygną tę sprawę w drodze wzajemnego porozumienia.

[ZASTĄPIONY przez art. 4 ust. 1 Konwencji MLI]

~~[3. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1 osoba niebędąca osobą fizyczną ma siedzibę w obu Umawiających się Państwach, to uważa się, że ma ona siedzibę w tym Państwie, w którym jest ona zarejestrowana.]~~

Następujący art. 4 ust. 1 Konwencji MLI zastępuje art. 4 ust. 3 niniejszej Konwencji:

ARTYKUŁ 4 KONWENCJI MLI – PODMIOTY O PODWÓJNEJ SIEDZIBIE

Jeżeli na podstawie postanowień [Konwencji] osoba inna niż osoba fizyczna ma siedzibę na terytorium obu [Umawiających się Państw], właściwe organy [Umawiających się Państw] podejmą starania do określenia w drodze wzajemnego porozumienia na terytorium którego z [Umawiających się Państw] będzie uważać się, że dana osoba ma siedzibę dla celów [Konwencji], mając na względzie miejsce położenia jej faktycznego zarządu, miejsce utworzenia lub inny sposób jej ustanowienia oraz wszelkie inne mające znaczenie czynniki. W razie braku osiągnięcia takiego porozumienia, osoba ta nie będzie uprawniona do jakiegokolwiek ulgi lub zwolnienia od podatku przewidzianych w [Konwencji], chyba że w zakresie oraz w sposób, które mogą zostać uzgodnione przez właściwe organy [Umawiających się Państw].

**Artykuł 5
Zakład**

1. W rozumieniu niniejszej konwencji określenie "zakład" oznacza stałą placówkę, przez którą przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa prowadzi całkowicie lub częściowo działalność gospodarczą w drugim Umawiającym się Państwie.
2. Określenie "zakład" obejmuje w szczególności:
 - a) miejsce zarządu;
 - b) filię;
 - c) biuro;
 - d) fabrykę;
 - e) warsztat oraz
 - f) kopalnię, źródło ropy naftowej lub gazu ziemnego, kamieniołom albo każde inne miejsce wydobywania, poszukiwania albo eksploatacji zasobów naturalnych.

3.

- a) Plac budowy lub obiekt budowlany, montażowy lub instalacyjny albo związana z tym działalność nadzorcza stanowią zakład, jeżeli taki plac, obiekt lub działalność trwają dłużej niż dwanaście miesięcy.
- b) Określenie "zakład" obejmuje również świadczenie usług, w tym usług konsultacyjnych świadczonych przez personel przedsiębiorstwa lub przez personel wynajęty w tym celu przez przedsiębiorstwo, lecz tylko wtedy, gdy działalność tego rodzaju (w związku z danym lub związanym z nim projektem) trwa w granicach kraju przez okres lub okresy łącznie dłużej niż 6 miesięcy w ramach każdego 12-miesięcznego okresu.

4. Bez względu na poprzednie postanowienia tego artykułu, określenie "zakład" nie obejmuje następującej działalności przedsiębiorstwa jednego Umawiającego się Państwa prowadzonej w drugim Umawiającym się Państwie:

- a) użytkowania urządzeń, które służą wyłącznie do składowania, wydawania zgodnie z kontraktami zawartymi przed składowaniem albo wystawianiem dóbr albo towarów należących do przedsiębiorstwa;
- b) utrzymywania zapasów dóbr albo towarów należących do przedsiębiorstwa, wyłącznie w celu składowania lub wystawiania;
- c) utrzymywania zapasów dóbr albo towarów należących do przedsiębiorstwa, wyłącznie w celu przerobu przez inne przedsiębiorstwo;
- d) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu zakupu dóbr lub towarów albo w celu zbierania informacji dla przedsiębiorstwa;
- e) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu prowadzenia dla przedsiębiorstwa działalności mającej charakter przygotowawczy lub pomocniczy;
- f) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu wykonywania jakiegokolwiek połączenia rodzajów działalności, o których mowa w punktach od a) do e).

5. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2 tego artykułu, jeżeli osoba, z wyjątkiem niezależnego przedstawiciela w rozumieniu ustępu 7, działa w imieniu i na rzecz przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, uważa się, że przedsiębiorstwo to posiada zakład w tym pierwszym Państwie, jeżeli taka osoba:

- a) posiada i zwyczajowo wykonuje pełnomocnictwo do zawierania kontraktów w tym Umawiającym się Państwie w imieniu przedsiębiorstwa, chyba że działalność takiej osoby ogranicza się do rodzajów działalności wymienionych w ustępie 4, które, gdyby były wykonywane za pośrednictwem stałej placówki, nie powodowałyby uznania tej placówki za zakład na podstawie postanowień niniejszego ustępu;

- b) nie posiada takiego upoważnienia, lecz utrzymuje stale w pierwszym Państwie skład dóbr lub towarów, z którego regularnie dostarcza dobra lub towary w imieniu przedsiębiorstwa.

6. Bez względu na poprzednie postanowienia tego artykułu uważa się, że przedsiębiorstwo ubezpieczeniowe Umawiającego się Państwa, z wyjątkiem reasekuracji, posiada zakład w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli pobiera ono składki ubezpieczeniowe na terytorium tego drugiego Umawiającego się Państwa lub ubezpiecza od ryzyka na tym terytorium za pośrednictwem osoby innej niż niezależny przedstawiciel, do którego ma zastosowanie ustęp 7.

7. Nie uważa się, że przedsiębiorstwo posiada zakład w Umawiającym się Państwie tylko z tego powodu, że wykonuje ono w tym Państwie czynności przez maklera, generalnego przedstawiciela handlowego albo każdego innego niezależnego przedstawiciela, pod warunkiem że te osoby działają w ramach swojej zwykłej działalności. Jednakże, jeżeli działalność takiego przedstawiciela jest wykonywana całkowicie lub prawie całkowicie w imieniu tego przedsiębiorstwa, to nie uważa się takiej osoby za przedstawiciela niezależnego w rozumieniu tego ustępu.

8. Fakt, że spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie kontroluje lub jest kontrolowana przez spółkę, która ma siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie albo która prowadzi działalność w tym drugim Państwie (przez posiadany tam zakład albo w inny sposób), nie wystarcza, aby jakkolwiek z tych spółek uważać za zakład drugiej spółki.

ROZDZIAŁ III

Opodatkowanie dochodu

Artykuł 6

Dochód z nieruchomości

1. Dochód osiągany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z majątku nieruchomego (włączając dochody z eksploatacji gospodarstwa rolnego lub leśnego) położonego w drugim Umawiającym się Państwie może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Określenie "majątek nieruchomy" posiada takie znaczenie, jakie przyjmuje się według prawa tego Umawiającego się Państwa, w którym majątek ten jest położony. Statki morskie, barki i statki powietrzne, pojazdy transportu drogowego i kolejowego nie stanowią majątku nieruchomego.

3. Postanowienia ustępu 1 stosuje się do dochodu osiąganego z bezpośredniego użytkowania, dzierżawy, jak również każdego innego rodzaju użytkowania majątku nieruchomego.

4. Jeżeli własność akcji lub innych praw w spółce uprawnia właściciela akcji lub posiadacza praw do korzystania z nieruchomości posiadanej przez spółkę, to dochód osiągany z bezpośredniego użytkowania, dzierżawy lub każdego innego rodzaju

korzystania może być opodatkowany w Umawiającym się Państwie, w którym nieruchomość jest położona.

5. Postanowienia ustępów 1 i 3 niniejszego artykułu stosuje się również do dochodu z majątku nieruchomego przedsiębiorstwa i do dochodu z majątku nieruchomego, który służy do wykonywania wolnego zawodu.

Artykuł 7

Zyski przedsiębiorstw

1. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że przedsiębiorstwo prowadzi działalność w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład. Jeżeli przedsiębiorstwo wykonuje działalność w ten sposób, zyski przedsiębiorstwa mogą być opodatkowane w drugim Państwie, jednak tylko w takiej mierze, w jakiej mogą być przypisane:

- a) temu zakładowi;
- b) sprzedaży w tym drugim Państwie dóbr lub towarów takiego samego lub podobnego rodzaju, jak sprzedane przez ten zakład;
- c) innej działalności prowadzonej w tym drugim Państwie takiego samego lub podobnego rodzaju, jak działalność prowadzona przez ten zakład.

2. Z zastrzeżeniem postanowień ustępu 3 tego artykułu, jeżeli przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa prowadzi działalność w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład, to w każdym Umawiającym się Państwie należy przypisać temu zakładowi takie zyski, jakie mógłby on osiągnąć, gdyby wykonywał taką samą lub podobną działalność w takich samych lub podobnych warunkach jako samodzielne przedsiębiorstwo i był całkowicie niezależny w stosunkach z przedsiębiorstwem, którego jest zakładem.

3. Przy ustalaniu zysków zakładu dopuszcza się odliczenie nakładów ponoszonych dla tego zakładu włącznie z kosztami zarządzania i ogólnymi kosztami administracyjnymi niezależnie od tego, czy powstały w tym Państwie, w którym położony jest zakład, czy gdzie indziej. Jednakże nie zezwala się na odliczanie kwot (z wyjątkiem zwrotu faktycznych wydatków) wypłacanych przez zakład przedsiębiorstwu z tytułu należności licencyjnych, honorariów lub innych podobnych wypłat za korzystanie z patentów lub prowizji za świadczone usługi lub za pomoc w zarządzaniu albo, z wyjątkiem przedsiębiorstw bankowych, wypłaty z tytułu odsetek od kwoty pożyczonej zakładowi.

4. Nie można przypisać zakładowi zysku tylko z tytułu samego zakupu dóbr lub towarów przez ten zakład dla przedsiębiorstwa.

5. Przy stosowaniu poprzednich ustępów ustalenie zysków zakładu powinno być dokonywane każdego roku, w ten sam sposób, chyba że istnieją dostateczne podstawy, aby postąpić inaczej.

6. Jeżeli w Umawiającym się Państwie istnieje zwyczaj ustalania zysków zakładu przez podział całkowitych zysków przedsiębiorstwa na jego poszczególne części, żadne postanowienie ustępu 2 nie wyklucza ustalenia przez to Umawiające się Państwo zysku do opodatkowania według zwykle stosowanego podziału; sposób zastosowanego podziału zysku musi jednak być taki, aby wynik był zgodny z zasadami zawartymi w tym artykule.

7. Jeżeli w zyskach mieszczą się części dochodu, które zostały odrębnie uregulowane w innych artykułach niniejszej konwencji, postanowienia tych innych artykułów nie będą naruszane przez postanowienia tego artykułu.

Artykuł 8

Transport międzynarodowy

1. Zyski osiągane przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa z eksploatacji w transporcie międzynarodowym statków morskich, barek i statków powietrznych lub środków transportu drogowego lub kolejowego podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa osiągane z bezpośredniego korzystania, oddania w dzierżawę lub innego rodzaju eksploatacji kontenerów i związanych z nimi urządzeń podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

3. Postanowienia ustępów 1 i 2 tego artykułu mają również zastosowanie do zysków z uczestnictwa w umowie poolowej, we wspólnym przedsiębiorstwie lub w międzynarodowym związku eksploatacyjnym.

Artykuł 9

Przedsiębiorstwa powiązane

1. Jeżeli:

- a) przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa ma bezpośredni lub pośredni udział w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa albo
- b) te same osoby bezpośrednio lub pośrednio uczestniczą w zarządzaniu, kontroli lub w majątku przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa i przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa,

i jeżeli w jednym i w drugim przypadku, między dwoma przedsiębiorstwami w zakresie ich stosunków handlowych lub finansowych, zostaną umówione lub narzucone warunki, różniące się od warunków, które by ustaliły między sobą niezależne przedsiębiorstwa, to zyski, które osiągałoby jedno z przedsiębiorstw bez tych warunków, ale których z powodu tych warunków nie osiągnęło, mogą być włączone do zysków tego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowane.

2. Jeżeli Umawiające się Państwo włącza do zysków własnego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowuje zyski przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, z tytułu których przedsiębiorstwo zostało opodatkowane w tym drugim Państwie, a zyski tak połączone są zyskami, które osiągnęłoby przedsiębiorstwo pierwszego wymienionego Państwa, gdyby warunki ustalone między tymi dwoma przedsiębiorstwami były warunkami, które byłyby uzgodnione między przedsiębiorstwami niezależnymi, wówczas to drugie Państwo dokona odpowiedniej korekty kwoty podatku nałożonego w tym Państwie od tych zysków, jeżeli to drugie Państwo uzna taką korektę za uzasadnioną. Przy dokonywaniu takiej korekty będą odpowiednio uwzględnione inne postanowienia niniejszej konwencji, a właściwe władze Umawiających się Państw będą porozumiewać się, jeżeli będzie to konieczne.

Artykuł 10 **Dywidendy**

1. Dywidendy wypłacane przez spółkę mającą siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże takie dywidendy mogą być opodatkowane także w tym Umawiającym się Państwie, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę, i zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa, lecz jeżeli odbiorca dywidend jest ich właścicielem, podatek ten nie może przekroczyć 10 procent kwoty dywidend brutto. Postanowienia tego ustępu nie naruszają opodatkowania spółki w odniesieniu do zysków, z których wypłacane są dywidendy.

3. Użyte w tym artykule określenie "dywidendy" oznacza dochód z akcji lub innych praw, z wyjątkiem wierzytelności, do udziału w zyskach, jak również dochody z innych praw spółki, które według prawa Państwa, w którym spółka wydzielająca dywidendy ma siedzibę, są pod względem podatkowym traktowane jak dochody z akcji.

4. Postanowień ustępów 1 i 2 tego artykułu nie stosuje się, jeżeli właściciel dywidend, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się siedziba spółki wypłacającej dywidendy, działalność gospodarczą przez zakład tam położony, bądź wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o stałą placówkę w nim położoną i gdy udział, z tytułu którego wypłaca się dywidendy, faktycznie wiąże się z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku w zależności od konkretnej sytuacji stosuje się postanowienia artykułu 7 (zyski przedsiębiorstw) lub artykułu 14 (wolne zawody).

5. Jeżeli spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie osiąga zyski lub dochód w drugim Umawiającym się Państwie, wówczas to drugie Państwo nie może pobierać żadnego podatku od dywidend wypłacanych przez spółkę, z wyjątkiem przypadku, gdy takie dywidendy są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, lub gdy udział, z tytułu którego wypłacane są dywidendy, wiąże się z zakładem lub stałą placówką położoną w tym drugim Państwie, ani opodatkowywać niepodzielonych zysków spółki podatkiem od niepodzielonych zysków spółki, nawet jeśli wypłacone dywidendy lub niepodzielone

zyski składają się całkowicie lub częściowo z zysków lub dochodu powstałego w takim drugim Państwie.

Artykuł 11

Odsetki

1. Odsetki, które powstają w Umawiającym się Państwie i które są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże odsetki, o których mowa w ustępie 1 tego artykułu, mogą być także opodatkowane w Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa, ale jeżeli odbiorca odsetek jest ich właścicielem, podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 5 procent kwoty brutto odsetek.

3. Użyte w tym artykule określenie "odsetki" oznacza dochody z wszelkiego rodzaju roszczeń wynikających z długów, zarówno zabezpieczonych, jak i niezabezpieczonych hipoteką lub prawem uczestnictwa w zyskach dłużnika, a w szczególności dochody z pożyczek publicznych oraz dochody z obligacji lub skryptów dłużnych, włącznie z premiami i nagrodami mającymi związek z takimi skryptami dłużnymi, obligacjami lub pożyczkami. Opłaty karne z tytułu opóźnionej zapłaty nie są uważane za odsetki w rozumieniu tego artykułu.

4. Postanowień ustępów 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli właściciel odsetek mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, w którym powstają odsetki, działalność gospodarczą przez zakład tam położony, bądź wykonuje wolny zawód w oparciu o stałą placówkę, która jest w nim położona, i jeżeli wierzytelność, z tytułu której płacone są odsetki, jest rzeczywiście związana z ustaleniami zawartymi w ustępie 1 artykułu 7 (zyski przedsiębiorstw). W takim przypadku stosuje się odpowiednio w zależności od konkretnej sytuacji postanowienia artykułu 7 (zyski przedsiębiorstw) lub artykułu 14 (wolne zawody).

5. Uważa się, że odsetki powstają w Umawiającym się Państwie, gdy płatnikiem jest to Państwo, jego jednostka terytorialna, władza lokalna albo osoba mająca w tym Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę. Jeżeli jednak osoba wypłacająca odsetki, bez względu na to, czy ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę, w związku z działalnością których powstało zadłużenie, z tytułu którego są wypłacane odsetki, i zapłata tych odsetek jest pokrywana przez ten zakład lub stałą placówkę, to uważa się, że odsetki takie powstają w Państwie, w którym położony jest zakład lub stała placówka.

6. Jeżeli między płatnikiem a właścicielem odsetek lub między nimi oboma a osobą trzecią istnieją szczególne powiązania i dlatego kwota odsetek, mająca związek z roszczeniem wynikającym z długu, z tytułu którego są wypłacane, przekracza kwotę, która byłaby uzgodniona między płatnikiem a właścicielem odsetek bez takich powiązań, to postanowienia tego artykułu stosuje się tylko do tej ostatniej wymienionej kwoty. W tym przypadku nadwyżka ponad tę kwotę podlega opodatkowaniu według

prawa każdego Umawiającego się Państwa i przy uwzględnieniu innych postanowień niniejszej konwencji.

Artykuł 12

Należności licencyjne

1. Należności licencyjne, powstające w Umawiającym się Państwie, wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże takie należności licencyjne mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z prawem tego Państwa, lecz jeżeli odbiorca jest właścicielem tych należności, to ustalony w ten sposób podatek nie może przekroczyć 10 procent kwoty brutto należności licencyjnych.

3. Określenie "należności licencyjne", użyte w tym artykule, oznacza wszelkiego rodzaju należności otrzymywane za użytkowanie lub prawo do użytkowania dzieła literackiego, artystycznego lub naukowego, włącznie z filmami dla kin oraz filmami i taśmami dla radia i telewizji, patentu, znaku towarowego lub fabrycznego, wzoru lub modelu, planu, tajemnicy technologii lub procesu produkcyjnego, albo za informacje związane z doświadczeniem w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej.

4. Postanowienia ustępów 1 i 2 tego artykułu nie mają zastosowania, jeżeli właściciel należności licencyjnych, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, z którego pochodzą należności licencyjne, działalność gospodarczą przez zakład w nim położony, bądź wolny zawód za pomocą położonej tam stałej placówki, a prawa lub majątek, z tytułu których wypłacane są należności licencyjne, rzeczywiście związane są z ustaleniami, o których mowa w artykule 7 ustęp 1 (zyski przedsiębiorstw). W takim przypadku stosuje się odpowiednio, w zależności od konkretnej sytuacji, postanowienia artykułu 7 (zyski przedsiębiorstw) lub artykułu 14 (wolne zawody).

5. Uważa się, że należności licencyjne powstają w Umawiającym się Państwie, gdy płatnikiem jest to Państwo, jego jednostka terytorialna, władza lokalna albo osoba mająca w tym Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę. Jeżeli jednak osoba wypłacająca należności licencyjne, bez względu na to, czy ma ona w Umawiającym się Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę, w związku z działalnością których powstał obowiązek zapłaty tych należności licencyjnych, i zakład lub stała placówka pokrywają te należności, to uważa się, że należności licencyjne powstają w Państwie, w którym położony jest zakład lub stała placówka.

6. Jeżeli między płatnikiem a odbiorcą należności licencyjnych lub między nimi obydwoma a osobą trzecią istnieją szczególne powiązania i dlatego kwota należności licencyjnych mających związek z użytkowaniem, prawem do użytkowania lub informacją, za które jest płacona, przekracza kwotę, którą płatnik i odbiorca należności licencyjnych uzgodniliby bez tych powiązań, to postanowienia niniejszego artykułu stosuje się tylko do tej drugiej wymienionej kwoty. W takim przypadku nadwyżka ponad

tę kwotę podlega opodatkowaniu zgodnie z prawem każdego Umawiającego się Państwa i z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej konwencji.

Artykuł 13 **Zyski z przeniesienia własności majątku**

1. Zyski osiągnięte przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z przeniesienia własności majątku nieruchomego, o którym mowa w artykule 6, a położonego w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Zyski z przeniesienia własności majątku ruchomego stanowiącego część majątku zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, albo z tytułu przeniesienia własności majątku ruchomego należącego do stałej placówki, którą osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie dysponuje w drugim Umawiającym się Państwie dla wykonywania wolnego zawodu, łącznie z zyskami z przeniesienia tytułu własności takiego zakładu (odrębnie albo razem z całym przedsiębiorstwem) lub takiej stałej placówki, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

3. Zyski z przeniesienia własności statków morskich, barek lub statków powietrznych albo pojazdów transportu samochodowego lub kolejowego eksploatowanych w transporcie międzynarodowym albo majątku ruchomego związanego z eksploatacją takich statków morskich, statków powietrznych lub środków transportu samochodowego lub kolejowego, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

[ZASTĄPIONY przez art. 9 ust. 4 Konwencji MLI]

~~[4. — Zyski osiągnięte przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z przeniesienia własności akcji lub innych praw w spółce, której mienie składa się głównie z nieruchomości położonych w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Umawiającym się Państwie.]~~

Następujący art. 9 ust. 4 Konwencji MLI zastępuje art. 13 ust. 4 niniejszej Konwencji:

ARTYKUŁ 9 KONWENCJI MLI – ZYSKI Z TYTUŁU PRZENIESIENIA UDZIAŁÓW LUB AKCJI LUB INNYCH PRAW W PODMIOTACH, KTÓRYCH WARTOŚĆ POCHODZI GŁÓWNIE Z MAJĄTKU NIERUCHOMEGO

Dla celów [Konwencji], zyski uzyskane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium [Umawiającego się Państwa] z tytułu przeniesienia własności udziałów lub akcji lub porównywalnych praw, takich jak prawa w spółce osobowej lub truście, mogą być opodatkowane w drugim [Umawiającym się Państwie], jeżeli w jakimkolwiek momencie w okresie 365 dni poprzedzających przeniesienie własności tych udziałów lub akcji lub porównywalnych praw ich wartość pochodziła

bezpośrednio lub pośrednio w więcej niż 50% z majątku nieruchomego (nieruchomości) położonego na terytorium tego drugiego [Umawiającego się Państwa].

5. Zyski z przeniesienia tytułu własności jakiegokolwiek majątku innego niż wymieniony w ustępach 1, 2, 3 i 4 podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym przenoszący własność ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

Artykuł 14

Wolne zawody

1. Dochód osiągany przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z wykonywania wolnego zawodu albo innej działalności o samodzielnym charakterze podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że osoba ta w celu wykonywania swojej działalności posiada stałą placówkę w drugim Umawiającym się Państwie. Jeżeli posiada ona stałą placówkę, to dochód może być opodatkowany w drugim Państwie, lecz tylko w takim zakresie, w jakim może być przypisany tej stałej placówce.

2. Określenie "wolny zawód" obejmuje w szczególności samodzielnie wykonywaną działalność naukową, literacką, artystyczną, wychowawczą lub oświatową, jak również samodzielnie wykonywaną działalność lekarzy, prawników, inżynierów, architektów, dentystów, biegłych rewidentów i księgowych.

Artykuł 15

Praca najemna

1. Z uwzględnieniem postanowień artykułów 16 (wynagrodzenia dyrektorów), 18 (emerytury i renty) i 19 (funkcje publiczne), płace, uposażenia i inne podobne wynagrodzenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, chyba że praca wykonywana jest w drugim Umawiającym się Państwie. Jeżeli praca jest tam wykonywana, to otrzymywane za nią wynagrodzenie może być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1 tego artykułu, wynagrodzenia, jakie osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej, wykonywanej w drugim Umawiającym się Państwie, podlegają opodatkowaniu tylko w pierwszym wymienionym Państwie, jeżeli:

- a) odbiorca przebywa w drugim Państwie przez okres lub okresy nieprzekraczające łącznie 183 dni w danym roku podatkowym i
- b) wynagrodzenia są wypłacane przez pracodawcę lub w imieniu pracodawcy, który nie ma miejsca zamieszkania lub siedziby w drugim Państwie, i
- c) wynagrodzenia nie są ponoszone przez zakład lub stałą placówkę, którą pracodawca posiada w drugim Państwie.

3. Bez względu na poprzednie postanowienia tego artykułu, wynagrodzenia uzyskiwane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z tytułu pracy najemnej wykonywanej na pokładzie statku morskiego, barki lub statku powietrznego albo pojazdu drogowego lub kolejowego eksploatowanego w komunikacji międzynarodowej mogą być opodatkowane tylko w tym Państwie.

Artykuł 16 **Wynagrodzenia dyrektorów**

Wynagrodzenia i inne podobne należności, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie otrzymuje z tytułu członkostwa w radzie nadzorczej lub innym podobnym organie spółki mającej siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

Artykuł 17 **Artyści i sportowcy**

1. Bez względu na postanowienia artykułów 14 (wolne zawody) i 15 (praca najemna), dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z tytułu działalności artystycznej, na przykład artysty scenicznego, filmowego, radiowego lub telewizyjnego, jak też muzyka lub sportowca, z osobiście wykonywanej w tym charakterze działalności w drugim Umawiającym się Państwie może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Jeżeli dochód mający związek z osobiście wykonywaną działalnością takiego artysty lub sportowca nie przypada temu artyście lub sportowcowi, lecz innej osobie, dochód taki, bez względu na postanowienia artykułów 7 (zyski przedsiębiorstw), 14 (wolne zawody) i 15 (praca najemna), może być opodatkowany w tym Umawiającym się Państwie, w którym działalność tego artysty lub sportowca jest wykonywana.

3. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2, dochód uzyskiwany przez artystów lub sportowców z działalności, o której mowa w ustępie 1 i wykonywanej w ramach programu wymiany kulturalnej i sportowej, uzgodnionej przez Rządy Umawiających się Państw i wykonywanej w innych celach niż zarobkowe, jest wolny od opodatkowania w Państwie, w którym taka działalność jest prowadzona.

Artykuł 18 **Emerytury**

1. Emerytury i inne podobne świadczenia wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z tytułu wcześniejszej pracy najemnej podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1, emerytury i inne podobne świadczenia dokonywane w ramach ustawodawstwa o ubezpieczeniach socjalnych Umawiających się Państw podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

Artykuł 19

Funkcje publiczne

1.
 - a) Wynagrodzenie, inne niż emerytura, wypłacane przez Umawiające się Państwo, jego jednostkę terytorialną lub władzę lokalną osobie fizycznej z tytułu usług świadczonych na rzecz tego Państwa, jego jednostki lub władzy lokalnej podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie.
 - b) Jednakże wynagrodzenie takie podlega opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli usługi te są świadczone w tym Państwie, a osoba fizyczna mająca miejsce zamieszkania w tym Państwie:
 - i) jest obywatelem tego Państwa lub
 - ii) nie stała się osobą mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie wyłącznie w celu świadczenia tych usług.
2. Postanowienia artykułów 15 (praca najemna) i 16 (wynagrodzenia dyrektorów) stosuje się do wynagrodzeń i emerytur mających związek ze świadczeniem usług w związku z działalnością gospodarczą Umawiającego się Państwa, jego jednostki terytorialnej lub władzy lokalnej.

Artykuł 20

Studenci

1. Płatności otrzymywane na utrzymanie, kształcenie lub odbywanie praktyki przez studenta, stypendystę lub praktykanta, który ma lub bezpośrednio przed przybyciem do Umawiającego się Państwa miał miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, a który przebywa w pierwszym wymienionym Państwie wyłącznie w celu kształcenia się lub odbywania praktyki, nie podlegają opodatkowaniu w tym Państwie, jeżeli płatności te pochodzą ze źródeł położonych poza tym Państwem.
2. Wynagrodzenia wypłacane studentowi, stypendyście lub praktykantowi, w zależności od przypadku, za usługi świadczone w drugim Umawiającym się Państwie nie podlegają opodatkowaniu w tym Państwie przez okres 5 lat, pod warunkiem jednak, że te usługi są związane z jego kształceniem, praktyką lub szkoleniem.

Artykuł 21

Wykładowcy i pracownicy naukowo-badawczy

1. Osoba mająca lub która miała miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie bezpośrednio przed przybyciem do drugiego Umawiającego się Państwa, i która na zaproszenie uniwersytetu, szkoły wyższej, szkoły lub innej instytucji oświatowej o charakterze niedochodowym, uznanej przez Rząd tego drugiego Umawiającego się Państwa, przebywa wyłącznie w celu prowadzenia wykładów lub prowadzenia badań lub w obydwu celach łącznie w takiej instytucji, będzie zwolniona z opodatkowania w tym drugim Umawiającym się Państwie z tytułu uposażenia

otrzymywanego za prowadzenie wykładów lub prac badawczych przez okres nieprzekraczający dwóch lat.

2. Postanowienia ustępu 1 tego artykułu nie mają zastosowania do dochodu uzyskiwanego za prowadzenie badań, jeżeli takie badania nie są podejmowane w interesie publicznym, lecz dla osobistej korzyści osoby lub osób.

Artykuł 22 **Inny dochód**

1. Części dochodu osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, bez względu na to, skąd one pochodzą, a które nie zostały wymienione w poprzednich artykułach niniejszej konwencji, podlegają opodatkowaniu w tym Państwie.

2. Postanowień ustępu 1 nie stosuje się do dochodów niebędących dochodami z majątku nieruchomego określonego w artykule 6 ustęp 2, jeżeli osoba uzyskująca takie dochody, posiadająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie działalność gospodarczą przez zakład tam położony lub wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o stałą placówkę tam położoną i gdy prawa lub dobra, z tytułu których wypłacany jest dochód, są faktycznie związane z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku w zależności od konkretnej sytuacji stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 7 (zyski przedsiębiorstw) lub artykułu 14 (wolne zawody).

3. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2 tego artykułu, dochód osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie niewymieniony w poprzednich artykułach niniejszej konwencji i powstały w drugim Umawiającym się Państwie może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

ROZDZIAŁ IV **Opodatkowanie majątku**

Artykuł 23 **Majątek**

1. Majątek nieruchomy, określony w artykule 6 (dochód z nieruchomości), który jest własnością osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, a który jest położony w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Majątek ruchomy, stanowiący część majątku zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, lub majątek ruchomy należący do stałej placówki, którą osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie posiada w drugim Umawiającym się Państwie w celu wykonywania wolnego zawodu, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

3. Majątek, który stanowią statki morskie, barki lub statki powietrzne lub środki transportu drogowego lub kolejowego, eksploatowane w transporcie międzynarodowym, jak również majątek ruchomy służący do eksploatacji takich statków morskich i powietrznych, może podlegać opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się siedziba przedsiębiorstwa, do którego należą takie statki i środki.

4. Majątek, który stanowią akcje lub inne prawa w spółce, której mienie składa się głównie z nieruchomości położonych w Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym Państwie.

5. Wszelkie inne części majątku osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

ROZDZIAŁ V

Metody unikania podwójnego opodatkowania

Artykuł 24

Unikanie podwójnego opodatkowania

1. Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie osiąga dochód lub posiada majątek, który zgodnie z postanowieniami niniejszej konwencji może być opodatkowany w drugim Umawiającym się Państwie, to pierwsze Państwo zezwoli na:

- i) odliczenie od podatku od dochodu tej osoby kwoty równej podatkowi dochodowemu zapłaconemu w tym Państwie;
- ii) odliczenie od podatku od majątku tej osoby kwoty równej podatkowi od majątku zapłaconemu w tym Państwie.

Takie odliczenia nie mogą w żadnym przypadku przekroczyć tej części podatku od dochodu i majątku, obliczonej przed dokonaniem odliczeń od podatku od dochodu i majątku, która zależnie od okoliczności może podlegać opodatkowaniu w tym drugim Państwie.

2. Jeżeli zgodnie z postanowieniami niniejszej konwencji uzyskany dochód lub posiadany majątek przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie jest zwolniony z opodatkowania w tym Państwie, to dane Państwo może jednak przy obliczaniu podatku od pozostałego dochodu lub majątku danej osoby uwzględnić zwolniony z opodatkowania dochód lub majątek.

3. Dla celów odliczenia od podatku od dochodu lub majątku w Umawiającym się Państwie podatek zapłacony w drugim Umawiającym się Państwie powinien być zaliczony na podatek, który w innym przypadku jest płacony w tym drugim Umawiającym się Państwie, lecz zgodnie z jego przepisami dla zachęt podatkowych został pomniejszony lub od pobrania którego odstąpiono.

Następujący art. 3 ust. 2 Konwencji MLI ma zastosowanie i zastępuje przepisy niniejszej Konwencji:

ARTYKUŁ 3 KONWENCJI MLI – PODMIOTY TRANSPARENTNE PODATKOWO

[Artykuł 24 Konwencji] nie będzie miał zastosowania w zakresie, w jakim [postanowienia Konwencji] dopuszczają opodatkowanie przez to drugie [Umawiające się Państwo] wyłącznie z tego powodu, że taki dochód stanowi jednocześnie dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium tego drugiego [Umawiającego się Państwa].

ROZDZIAŁ VI Postanowienia szczególne

Artykuł 25 Równe traktowanie

1. Obywatele Umawiającego się Państwa nie mogą być poddani w Umawiającym się Państwie ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe niż opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddani w tych samych okolicznościach obywatele tego drugiego Państwa. Niniejsze postanowienie stosuje się również - bez względu na postanowienia artykułu 1 (zakres podmiotowy) - do osób, które nie mają miejsca zamieszkania lub siedziby w jednym lub w obu Umawiających się Państwach.
2. Osoby nieposiadające obywatelstwa, mające miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, nie mogą być poddane w żadnym Umawiającym się Państwie opodatkowaniu i związanym z nim obowiązkom innym lub bardziej uciążliwym niż opodatkowanie lub związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddani obywatele tego Państwa w tych samych okolicznościach.
3. Opodatkowanie zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, nie może być w tym drugim Państwie mniej korzystne niż opodatkowanie przedsiębiorstw tego drugiego Państwa prowadzących taką samą działalność. Postanowienie to nie może być rozumiane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do udzielania osobom mającym miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie jakichkolwiek zwolnień osobistych, ulg i obniżek podatkowych, z uwagi na stan cywilny i obciążenia rodzinne, których udziela ono osobom mającym miejsce zamieszkania na jego terytorium.
4. Z wyjątkiem przypadku stosowania postanowień artykułu 9 ustęp 1 (przedsiębiorstwa powiązane), artykułu 11 ustęp 6 (odsetki) lub artykułu 12 ustęp 6 (należności licencyjne) niniejszej konwencji odsetki, należności licencyjne i inne koszty ponoszone przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, są odliczane przy określaniu podlegających opodatkowaniu zysków tego

przedsiębiorstwa na takich samych warunkach, jakby były one płacone na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym pierwszym wymienionym Państwie.

5. Przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, których majątek w całości lub w części jest własnością jednej lub więcej osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie albo jest przez te osoby kontrolowany bezpośrednio lub pośrednio, nie mogą być w pierwszym Umawiającym się Państwie poddane ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe aniżeli opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddane przedsiębiorstwa pierwszego wymienionego Państwa.

6. Bez względu na postanowienia artykułu 2 (podatki, których dotyczy konwencja) postanowienia tego artykułu mają zastosowanie do wszystkich podatków bez względu na ich rodzaj i nazwę.

Artykuł 26

Procedura wzajemnego porozumiewania się

1. Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie jest zdania, że czynności jednego lub obu Umawiających się Państw wprowadziły lub wprowadzą dla niej opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami niniejszej konwencji, wówczas może ona, niezależnie od środków odwoławczych przewidzianych w prawie wewnętrznym tych Państw, przedstawić swoją sprawę właściwej władzy tego Umawiającego się Państwa, w którym ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę, lub jeżeli w danej sprawie mają zastosowanie postanowienia artykułu 25 ustęp 1, właściwej władzy tego Umawiającego się Państwa, którego jest obywatelem.

2. Właściwa władza, jeżeli uzna zarzut za uzasadniony, ale nie może sama spowodować zadowalającego rozwiązania, podejmie starania, aby przypadek ten uregulować w drodze wzajemnego porozumienia z właściwą władzą drugiego Umawiającego się Państwa tak, ażeby uniknąć opodatkowania niezgodnego z niniejszą konwencją. Każde osiągnięte porozumienie będzie wykonywane bez względu na terminy zawite określone w ustawodawstwie Umawiających się Państw.

3. Właściwe organy Umawiających się Państw będą czynić starania, aby w drodze wzajemnego porozumienia usuwać trudności lub wątpliwości, które mogą powstawać przy interpretacji lub stosowaniu niniejszej konwencji. Mogą one również konsultować się wzajemnie w celu zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu w przypadkach, które nie są uregulowane w niniejszej konwencji.

4. Właściwe organy Umawiających się Państw mogą porozumiewać się bezpośrednio w celu osiągnięcia porozumienia w sprawach, o których mowa w poprzednich ustępach tego artykułu. Właściwe organy będą w drodze konsultacji rozwijać właściwe dwustronne procedury, metody i sposoby wprowadzania w życie procedury wzajemnego porozumiewania, przewidzianej w tym artykule.

Artykuł 27

Wymiana informacji

1. Właściwe władze Umawiających się Państw będą wymieniały informacje, konieczne do stosowania postanowień niniejszej konwencji, a także informacje o ustawodawstwie wewnętrznym Umawiających się Państw, dotyczące podatków wymienionych w niniejszej konwencji, w takim zakresie, w jakim opodatkowanie, jakie ono przewiduje, nie jest sprzeczne z konwencją, a szczególnie informacje zapobiegające oszustwom i uchylaniu się od opodatkowania. Wymiana informacji nie jest ograniczona postanowieniami artykułu 1 (zakres podmiotowy). Wszelkie informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo będą stanowiły tajemnicę na takiej samej zasadzie, jak informacje uzyskane przy zastosowaniu ustawodawstwa wewnętrznego tego Państwa i będą udzielane tylko osobom i władzom (w tym sądowym albo organom administracyjnym) zajmującym się ustalaniem lub poborem podatków, których dotyczy konwencja, lub organom rozpatrującym środki odwoławcze w sprawach tych podatków. Wyżej wymienione osoby lub władze będą wykorzystywać informacje tylko w tych celach. Mogą one udostępnić te informacje w postępowaniu sądowym lub do wydawania orzeczeń.

2. Postanowienia ustępu 1 nie mogą być w żadnym przypadku interpretowane tak, jak gdyby zobowiązywały właściwe władze Umawiających się Państw do:

- a) stosowania środków administracyjnych, które nie są zgodne z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
- b) udzielania informacji, których uzyskanie nie byłoby możliwe na podstawie własnego ustawodawstwa albo w ramach normalnej praktyki administracyjnej tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
- c) udzielania informacji, które ujawniłyby tajemnicę handlową, gospodarczą, przemysłową lub zawodową albo tryb działalności przedsiębiorstw, lub informacji, których udzielanie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym.

Artykuł 28

Pomoc w egzekucji

1. Właściwe organy Umawiających się Państw zawrą bezpośrednie porozumienie w sprawie wzajemnej pomocy w egzekucji podatków objętych niniejszą konwencją, w tym odsetek, opłat karnych za opóźnione zapłaty i grzywien, z wyłączeniem przypadków postępowania karnego przed sądami lub trybunałami.

2. Porozumienie, o którym mowa w ustępie 1 tego artykułu, będzie oparte na zasadach zawartych w ustawodawstwie wewnętrznym i praktyce administracyjnej Umawiających się Państw, zgodnie z artykułem 27 niniejszej konwencji.

Artykuł 29

Przedstawiciele misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych

Postanowienia niniejszej konwencji nie naruszają przywilejów podatkowych przysługujących członkom misji dyplomatycznych lub urzędów konsularnych na podstawie ogólnych zasad prawa międzynarodowego lub postanowień umów szczególnych.

Następujący art. 7 ust. 1 Konwencji MLI ma zastosowanie i zastępuje postanowienia niniejszej Konwencji¹:

ARTYKUŁ 7 KONWENCJI MLI – ZAPOBIEGANIE NADUŻYCIOM TRAKTATÓW *(test głównego celu - tzw. klauzula PPT)*

Bez względu na postanowienia [Konwencji], korzyść w niej przewidziana nie zostanie przyznana w odniesieniu do części dochodu lub majątku, jeżeli można racjonalnie przyjąć, mając na względzie wszelkie mające znaczenie fakty i okoliczności, że uzyskanie tej korzyści było jednym z głównych celów utworzenia jakiejkolwiek struktury lub zawarcia jakiejkolwiek transakcji, które spowodowały bezpośrednio lub pośrednio powstanie tej korzyści, chyba że ustalono, że przyznanie tej korzyści w danych okolicznościach byłoby zgodne z przedmiotem oraz celem odpowiednich postanowień [Konwencji].

ROZDZIAŁ VII

Postanowienia końcowe

Artykuł 30

Wejście w życie

1. Umawiające się Państwa poinformują się wzajemnie o spełnieniu wymogów konstytucyjnych dla wejścia w życie niniejszej konwencji. Konwencja wejdzie w życie 30 dni po dacie noty późniejszej.
2. Postanowienia konwencji będą miały zastosowanie:
 - a) w odniesieniu do podatków pobieranych u źródła - do dochodu osiągniętego w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym konwencja wejdzie w życie;
 - b) w odniesieniu do innych podatków od dochodu i majątku - do podatków należnych w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym konwencja wejdzie w życie.

¹ Art. 7 ust. 1 Konwencji MLI ma zastosowanie do wszystkich przepisów Konwencji (w związku z tym, że w praktyce zostaje on dodany do Konwencji).

Artykuł 31

Wypowiedzenie

Niniejsza konwencja pozostanie w mocy do czasu jej wypowiedzenia przez Umawiające się Państwo. Każde Umawiające się Państwo może wypowiedzieć konwencję, przekazując w drodze dyplomatycznej notę o wypowiedzeniu co najmniej sześć miesięcy przed końcem każdego roku kalendarzowego rozpoczynającego się po upływie pięciu lat od daty wejścia w życie niniejszej konwencji. W takim przypadku konwencja przestanie obowiązywać:

- a) w odniesieniu do podatków pobieranych u źródła - do kwot dochodu osiągniętego w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym została przekazana nota o wypowiedzeniu;
- b) w odniesieniu do innych podatków od dochodu i majątku - do podatków należnych za każdy rok podatkowy rozpoczynający się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym została przekazana nota o wypowiedzeniu.

NA DOWÓD CZEGO, przedstawiciele dwóch Umawiających się Państw, należycie upoważnieni przez ich odnośne Rządy, podpisali niniejszą konwencję.

SPORZĄDZONO w Warszawie dnia 14 lipca 1999 r. w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim, ormiańskim i angielskim, przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne. W przypadku rozbieżności przy interpretacji postanowień niniejszej konwencji będzie przeważał tekst angielski.